

ПРОТОКОЛ

Днес, 03.12.2018 г., в 12.00 часа, в зала 15 на Съдебната палата е свикано Общо събрание на съдиите от Софийски градски съд с дневен ред:

1. Обсъждане на гласуването на ВСС при избора на председател на СГС – искане с вх. № ДЗ-737 от 29.11.2018 г. , направено от 56 съдии.

И.Ф.ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СГС – СЪДИЯ ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА:

Днешното събрание е свикано по искане на 56 съдии от СГС и е с предварително обявен дневен ред, включващ една единствена точка. В заповедта за свикване на събранията е допусната техническа грешка – относно броя на отправилите искането, която е в резултат на сгрешена номерация в самия списък с колегите, които са поискали да се свика общо събрание. 56 са колегите, които поискаха да се съберем и да обсъдим гласуването на ВСС при избора на председател на СГС.

Колеги, в момента в залата присъстват 55 съдии. Няма нужда да чакаме да се достигне необходимия кворум, тъй като на събранията няма да се взимат решения от тези по чл. 85, ал. 3 ЗСВ и няма други предложения по дневния ред.

ПРЕДЛАГАМ за протоколист на събранията да бъде избрана Снежана Цоловска – началник-служба „съдебни секретари“. Който е съгласен с така направеното предложение, моля да гласува „ЗА“.

След проведено гласуване, събранията,

РЕШИ:

ИЗБИРА за протоколист на днешното събрание да бъде Снежана Цоловска - началник-служба „Съдебни секретари“.

ВОДЕЩИЯТ СЪБРАНИЕТО – СЪДИЯ ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА: Докладвам Ви служебна справка, от която е видно, че 8 наши колеги не могат да присъстват на събранията поради обективни

причини – платени отпуски, командировки в чужбина, отпуск по майчинство, временно отстраняване и т.н. Друга част от колегите все още са в открити съдебни заседания, които не са приключили. Към настоящия момент в залата влизат още колеги.

Докладвам Ви, по реда на тяхното постъпване, писмо от зам.-председателя на КАК към СК на ВСС – съдия Красимир Шекерджиев, от 03.12.2018 г., с което ме уведомява, че във връзка с отправената покана не може да се отзове на същата, тъй като от 09.30 ч. е насрочено заседание на КАК към СК на ВСС с дневен ред, който включва 58 точки и той в качеството си на зам.-председател на Комисията не би могъл да отсъства. В писмото е заявено, цитирам: „Готов съм да се отзова на покана по всяко време, в което съм свободен“.

Докладвам Ви и постъпило в 11.52 часа, с днешна дата, писмо от членове на СК на ВСС. Нямахме време да го качим на вътрешния сайт на СГС, затова ще Ви го прочета:

/Прочете се/.

За мен е абсолютно излишно да коментирам това писмо. Да, знаем, че именно в правомощията на СК на ВСС е да избира административни ръководители на съдилищата. Слушахме внимателно и изказванията по време на заседанието на СК на ВСС и не е необходимо да ни се обяснява къде може да се запознаем с пълния стенографски протокол и т.н. Моето лично усещане е, че изборът който направи СК на ВСС на 27.11.2018 г., не беше прозрачен и мотивиран. Това мое убеждение се затвърди и от факта, че до този момент, при всички изслушвания /след като се запознах с пълните стенографски протоколи от тези изслушвания/, които са били във връзка с избор на административни ръководители на други съдилища, при които е имало номиниран съдия от Общо събрание на съответния съд, членове на СК на ВСС, част от които са подписали и писмото, с което Ви запознах, са заявявали как те винаги и принципно ще гласуват за съдията, който е посочен от съдиите, защото /и тук ще перифразирам думите на господин Чолаков/ този човек е излъчен от колектива за свой кандидат и няма как да не натежи становището на колектива. Изказвания в този смисъл имат и други членове на СК на ВСС и доколкото успях да прочета и жалбата на съдия Георгиев, с която той ще ви запознае, той също е чел пълните стенографски протоколи при избор на административни ръководители на съдилища, в които е имало кандидати, които са били номинирани от общото събрание. В нито един от проведените до този момент избори за административен ръководител на съд, не е предпочетен

другият кандидат. Винаги е избран кандидатът, който е предложен от ОС на съдиите. Тези факти категорично затвърдиха убеждението ми, че изборът не беше прозрачен, а най-вероятно е бил и предрешен. Аз до последно, може би съм прекалено голям оптимист или съм много наивна, а може би и двете, бях убедена, че изборът, който ще направи СК на ВСС, ще бъде именно кандидатът, който е номиниран с голямо мнозинство от Общото събрание на съдиите от СГС.

Ще дам думата на съдия Евгени Георгиев, тъй като той е своеобразен инициатор на това събрание, доколкото се е подписал първи на искането за свикването му.

СЪДИЯ ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Много благодаря, че пак сме заедно. Изборът не успя да ни раздели! Защо иницирах събранието? Защо поисках да се съберем и да обсъдим този избор? Защото съм убеден, че изборът накърнява независимостта на съда и нашата лична независимост като съдии. Бих се върнал около 40-50 години назад. Когато вървим по коридора, близо до председателския кабинет, има наредени снимки на председателите на СГС. Обърнете внимание на втората снимка от ляво на дясно. Това е снимката на Илия Байчев. Бил е председател на СГС в периода 1963 г. – 1973 г. По една малка случайност се оказа, че неговият внук беше мой стажант. Той сподели с мен неговата история, която е описана в една малка книжка, наречена „Паметни бележки“. В края на 70-те години съдия Илия Байчев е разглеждал делото „Тексим“ - едно огромно за тогавашните мащаби дело, в което 9 от изпълнителните директори на „Тексим“ са били обвинени. Записките са изключително интересни, защото съдия Байчев описва как, още преди делото да е разпределено, е бил извикан в ЦК на Комунистическата партия, да му кажат, че той трябва да гледа делото. След това е викан и от Главния прокурор, и от председателя на ВКС, за да търсят слабости в делото и дали прокуратурата би могла да подобри обвинението си. Описано е как и последващият председател на СГС - съдия Менов е разговарял с него и се е опитвал да му влияе за делото и как, след като той оправдава главния изпълнителен директор на „Тексим“, го уволняват от съда и му забраняват да работи каквото и да било, освен да пише дописки в правни списания. По-нататък ще направя паралел.

Какво се случи сега обаче? Описал съм в жалбата, като сканираното копие на същата съм я качил в папка „judges“ във вътрешния сайт на съда. Това е моят оригинал с входящия номер на ВСС. Жалбата вече е входирана. Според мен има поне 4 нарушения. Ще започна първо с това, което и съдия Попколева сподели: противоречие с принципа на

последователност и предвидимост в административния процес, който е залегнал в чл. 12 АПК. Както съдия Попколева, така и аз се запознах с пълните стенографски протоколи от изборите на административни ръководители, извършени от настоящия ВСС. В тях ясно се очертава, че 10 от членовете на настоящата СК на ВСС, при определени избори са изразявали подкрепа за кандидати, които са били подкрепени от цялото Общо събрание или от преобладаващото мнозинство. Това са съдия Вероника Имова – при предложението до президента за назначаване на съдия Чолаков за председател на Върховния административен съд; съдия Боряна Димитрова – неколkokратно, основно при избора на председател на РС-Златоград, осъществен на 17.07.2018 г., и при избора на председател на Окръжен съд- Перник; съдия Чолаков при избора на председател на Окръжен съд- Перник и при избора на председател на РС-Дупница, който е бил само три седмици преди настоящия избор. В тези между 9 и 11 избора, които са осъществени до избора на председател на СГС няма случай, в който избраният кандидат да е имал по-малка подкрепа от ОС от другия кандидат или да не е имал такава. Първият такъв случай е в СГС. Ако законодателят е искал да утвърди принципа на съдийско самоуправление, което изрично го казват в Законопроекта за изменение на ЗСВ от 2016 г., тогава къде отива последователността и предвидимостта в действията на ВСС, след като той между 9 и 11 избора се съобразява с Общото събрание, обаче при избора на председател на СГС, не се съобразява с Общото събрание.

Следващото нарушение, което установявам е, че решението не съответства на целта на закона. Защо? Защото много ясно си проличава, при сравняването на текстовете преди изменението от лятото на 2016 г. и след изменението, че голяма част от правомощията на председателите на съдилищата са отнети и се дават на Общите събрания, което е ясна индиция, че Общото събрание е това, което ще осъществява съдийското самоуправление. Ако се запознаете със стенограмата от 19.07.2016 г. на Комисията по правни въпроси към Народното събрание, в това заседание г-н Данаил Кирилов изрично казва, че съдийското самоуправление е важно за съда. Същото се споделя и от Министъра на правосъдието при внасянето на проекта в пленарна зала за първо изслушване. Къде остава тогава съдийското самоуправление, след като има равнопоставеност на двамата кандидати, защото оценката от атестациите е еднаква и двамата имат положителни становища от Етичните комисии и няма никакви мотиви на ВСС за разлика в компетентността им? Къде тогава отива съдийското самоуправление? Къде отиват гласовете на 59 човека от Общото събрание, които са били 64 % от присъствалите и гласували на Общо събрание.

Следващият довод е, че при този избор е налице съществено нарушение на административно производствените правила. Тук основното е наличието на основание за отвод на двама от членовете на ВСС – г-н Боян Новански – написал съм добре в жалбата какви изявления направи той на 13.03.2018 г. относно неистински за мен факти, които поставят съмнение по отношение на почтеността ми, а нравствените ми качества подлежат на преценка от ВСС. А вторият член на ВСС, това е колегата на съдия Трифонов, с който той е бил в един кабинет и който му е предложил или го е помолил да участва в процедурата за избор на председател. Членовете на ВСС вече нямат правомощия да предлагат председатели на съдилища. Това изрично е регламентирано в ЗСВ. Изброени са изчерпателно лицата, които могат да правят предложения за председатели на съдилища – това са Общото събрание, Министърът на правосъдието и самият кандидат. Това не е случайно. В същата тази стенограма от 19.07.16 г. г-н Данаил Кирилов изрично казва: „Ако вярвахме на ВСС, щяхме да им предоставим възможността да предлагат“. Това означава, че дори законодателят не вярва на ВСС. Аз мисля, че наистина има основание за отмяна на това решение и моята молба към Вас е, не да застанете зад човека Евгени Георгиев, не да заставате зад съдията Евгени Георгиев, а да застанете зад доводите на Евгени Георгиев, защото те са свързани с нашата независимост. Ако нещо се е случвало преди 50 години – 1971 г. – 1972 г., нямаме гаранция, че то няма да се повтори повече и мисля, че трябва да реагираме в такива ситуации, когато наистина се накърнява нашата независимост и съдийско самоуправление. Благодаря Ви!

ВОДЕЩИЯТ СЪБРАНИЕТО – СЪДИЯ ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА: Колеги, имате думата за изказвания.

СЪДИЯ ВЛАДИМИР ВЪЛКОВ: Гордея се, че съм част от хората, които са в тази зала, защото наистина въпросът, който се поставя тук не е кой ще бъде нашият председател, а въпросът е какво правим със самоуправлението. Самоуправлението според мен не може да почива на аритметичните закони каква бройка е застанала зад този или зад онзи. Когато говорим за самоуправление, ние поемаме отговорност. Лично аз, когато упражних своя глас, казах, че заставам зад една концепция, която за мен е ясна. Присъствах на изслушването на съдия Трифонов. Не ми е ясно каква е неговата концепция и това смея да твърдя, че е голямата разлика при съпоставяне на двамата кандидати. В интерес на истината от това изслушване, което все още не го виждам на страницата на ВСС, въпреки обясненото в писмото, аз останах с усещането, че липсващите понастоящем членове на Съдийската колегия чуха и видяха един образ,

вероятно някъде другаде са го слушали, защото от споделеното от него, аз не го разпознах. През цялото време той говореше как е в САС. Сподели, че в САС Търговско отделение е най-натовареното, като го отнесе и към СГС. Въпреки това, обаче, представляващият ВСС каза, че е впечатлен до каква степен и колко трайно е запазен интересът на кандидата към случващото се в СГС. Наистина имаше необяснимо разминаване между оценките, които даваха гласовете, мотивирали мнозинството и това, което беше казано на практика. Не зная дали българският ВАС ще достигне до нивото на съда в Страсбург, но ми е известно, че въпреки че този съд отказва да бъде четвърта инстанция, той се ангажира с извод доколко мотивираното решение издържа на разумната критика при обосноваване. Иначе казано, тъй наречените формални или логично неизводими мотиви са проблем за държавата. Това ме натоварва, защото ВСС не застава зад избора, който той може да направи. Не представи председателя на този съд по начин, по който трябваше да го направи, а за мен това е сериозният проблем. Когато ние казваме „самоуправляваме се“ наистина би трябвало да се ангажираме, че заставаме зад нещо конкретно и конкретното не може да бъде името на председателя, а неговата концепция. Аз, за съжаление, от избрания кандидат концепция не видях. С нетърпение очаквам да го видя в тази зала, за да му поставя отново въпроси, на които отговор не получих. Знаете ли кое също страшно много ме фрапира? Имаше констатации, че избраният кандидат е изключително диалогичен, че залага на диалога. Когато попитах съдия Трифонов, дали си е направил труда да прочете препратката, към която един от моите въпроси го препращаше, той ми каза: „Не“. Мисля си, че в основата на диалогичността стои възможността да чуеш насрещната страна и ангажимента да отговориш на поставените въпроси. За съжаление на въпроси „Какво ще направите като председател на съда?“ стана дума за нова сграда, за бройки, на които не може да разчита. Не стана ясно на какво точно се опира мнозинството в Съдийската колегия, за да каже: „Това е кандидатът, който отговаря до пълна степен на ангажиментите на кадровия орган“. Не вярвам, че някой в тази зала или където и да било е на мнение, че Съдийската колегия не може да вземе това решение, но пък също така ми се иска да имаме Съдийска колегия, която да взема решение не за личността, а да застава зад конкретни надлежно проверени качества и казва: „Ние се опираме на този избор, защото беше доказан“. Представени бяха едни интерпретации за казаното, което някак не може да се усети от страничния наблюдател. Това е сериозен проблем и наистина самоуправлението има сериозно предизвикателство да каже. „Извинявайте, но ние нямаме нужда от управленец, който да ни казва какво мисли, а имаме нужда от управленец,

който да ни каже: „Аз имам ясна визия и отговорност, когато взимам решения“. За съжаление от писмото, което е изпратено до този форум аз оставам с усещането, че мнозинството от членовете на Съдийската колегия, ни казват „ние можем да избираме и го правим“. Искане ми се когато говорим за самоуправление и администриране на съдебната система да чуем от управляващите: „Ние можем и трябва да го направим, и за това го правим“. Липсва ми аргументацията защо не присъстват на това събрание, но отиват на изнесени заседания в провинцията. Действително няма процедура, по която да се търси сметка, но логично е да разберем: „Хора, кажете ни какво чухте там“, защото аз лично от протокола все още не мога да разбера какво сте чули.

ВОДЕЩИЯТ СЪБРАНИЕТО – СЪДИЯ ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА: Други изказвания?

СЪДИЯ СОНЯ НАЙДЕНОВА: Ще се опитам да бъда кратка. Аз също съм от съдиите, поискали да се съберем. Поне да чуем какво ние мислим помежду си. Искане ми се наистина, ако съм проявила доза наивност, не за резултата от избора, ако съм проявила доза наивност то тя да не беше в очакването ми днес тук с нас да бъдат и представители на Съдийската колегия, за да можем да проведем този диалог – диалог, на който разбрах, че те много разчитат, но някак си не се случва с тях. Не е нужно да си обясняваме какви правомощия има Общото събрание и какви права имат членовете на Съдийската колегия. Поканата да присъстват днес в никакъв случай не засяга техните права. Беше просто една покана за разговор, за да разберем защо толкова сме се объркали 59 съдии или какво не сме разбрали в посланията на членовете на Съдийската колегия в изборите за административни ръководители на съдилища досега, имам предвид в рамките на мандата на тази Съдийска колегия. Ще ви кажа, че не съм изненадана от резултата. Щях да бъда изненадана, ако резултатът беше друг. Искане ми се този разговор да предизвика всеки един от нас да си помисли какъв е смисълът ние да присъстваме на общи събрания, които понякога продължават и с часове. Това, което съдия Попколева изчете, е мнение на тези членове на Съдийската колегия, които подкрепиха другия кандидат. Разбира се, те имат право. Предложението и становището на Общото събрание, с което то застава зад предложението от него кандидат, не ги обвързва, но това, което не можах да разбера от мотивите на изказалите се, доколкото ги проследих, така че разчитам на това, което съм чула и на това, което е писано в електронните медии за изказванията, не чух отговор на въпроса, защо беше пренебрегнато мнението на съдиите, които издигнаха и подкрепиха кандидатурата на съдия Евгени Георгиев. Наясно

съм, че ВАС, правейки преценка на такива кадрови решения, приема, че тази част от субективната преценка на гласуващите не подлежи на съдебен контрол. Важно е да се каже, обаче какво е значението на мнението на Общото събрание. Търсейки протокола от 27.11.2018 г., видях, че последният публикуван протокол е от 20.11.2018 г., на който в Съдийската колегия е проведен един интересен дебат по предложена точка в дневния ред, по която не е взето решение. Отложено е, като най-общо предложението звучи така, перифразирам: „Да се укаже на административните ръководители на СРС, СГС и САС да търсят вътрешни резерви, когато да кажем, в частност, в Наказателното отделение се освободи длъжност, тя да бъде прехвърлена в другите отделения и така да се намери вътрешният ресурс за преодоляване на неравномерната натовареност между отделните отделения“. С целия риск на противопоставяне на становища, има ли Съдийската колегия такова правомощие да указва на административните ръководители, да им предлага да включват такава точка в дневния ред. Интересен е дебатът и ако проявявате интерес, запознайте се с протокола, когато говорим кой какво може и как се интерпретира една покана. Връзвам дебата със становището, което сме получили от част от членовете на Съдийската колегия. Нашата покана беше покана за разговор, а не в рамките на някаква процедура. Между другото припомням си, че на всяко годишно събрание на съда, когато се изслушват годишните доклади, се отправят покани до членове на ВСС и всяка година присъстват членове на ВСС. Вярно, без никаква процедура, но взимат отношение към годишния доклад за резултата от дейността на съда, така че при добро желание всеки е можел да дойде тук и да каже какво точно е имал предвид, ако не е бил добре разбран или не се е изказал достатъчно ясно. Това са нещата, върху които ние трябва да се замислим и всъщност смисъла на днешното събиране и обсъждане виждам в това ние да дадем насрещното послание, че това, което сме чули и видели в процедурата миналия вторник не е отговорило на въпросите, които днес задаваме. Защо това становище на Общото събрание, зачитано досега, предполагайки, че ще бъде зачитано и в други ситуации, в ситуацията на СГС не се случи. Това какъв знак дава на съдиите в този съд и на формата Общо събрание: че то не трябва да се провежда дори и тогава, когато се решават въпроси от компетентността на Общото събрание или каквото и решение да вземе Общото събрание, ако то после следва да намери някакво отражение в решение на Съдийската колегия, е без значение? Как ще бъде мотивиран всеки съдия да присъства и взема участие в Общи събрания? Защо трябва всеки от нас да си причинява неодобрението на околните, за да се изрази едно мнение? За

това сме съдии, защото се считаме за отговорни хора, които могат да изразят своето мнение. Но аз не открих отговор на въпроса, защо в случая със СГС становището на Общото събрание не следва да се взема предвид?

ВОДЕЩИЯТ СЪБРАНИЕТО – СЪДИЯ ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА: Има ли други колеги, които желаят да се изкажат?

СЪДИЯ КРАСИМИР МАЗГАЛОВ: Тъй като аз съм посочен като един от организаторите на „бунта“ и като човек, „който ходи по коридорите да навива хората да се явят на Общо събрание“, та от тая гледна точка искам да предложа едно по-различно виждане за нещата, което всъщност е моето виждане. Предлагам да се абстрахирате от факта, че точно аз ги казвам тези неща, защото съм сигурен, че даже сред вас присъстващите има хора, които дори да не го признават, имат резерви към моята личност и сега си позволявам да взема отношение. Молбата ми е да се абстрахирате от конкретните личности и да се концентрираме върху идеята. Великите умове обсъждат идеи, средните умове - събития, а малките умове – хора. В случая идеята е принципите и начинът на избор на председатели на съдилища, събитието е конкретният избор, а хората са Евгени Георгиев и Алексей Трифонов. Предлагам да оставим на страна хората и събитието и да се концентрираме върху идеята. Идеята по принцип е следната: да, както са посочили в писмото от Съдийската колегия, действително решението на Общото събрание не е задължително за ВСС, но те са длъжни да кажат защо не го приемат. Също така, защо приемат един кандидат, а не приемат друг - в мотивите си за избора. Тези неща не се чува в конкретния избор и същевременно противоречат на начина на взимане на решения при предходни избори. Показват непоследователност и поради тази причина процедурата по избор на председатели е изключително публична, но непрозрачна. От това, което слушахме при избора, аз не разбрах какви са мотивите. Трябва да си дадем сметка, че това не може да бъде така. ВСС и Съдийската колегия няма правото и не може да взема решения, които не са ясни. Те са длъжни да обяснят, да кажат и да се мотивират защо взимат точно определено решение. Този начин на взимане на решения е заплаха за независимостта на отделния съдия, на съдебната система като цяло и същевременно за върховенство на закона в една държава. Говорейки за тези неща, стигаме да вечната ни задръжка, че сме съдии и говорим само с актовете си. Ние не говорим за това, че искаме Евгени Георгиев да бъде председател на нашия съд. Готови сме да приемем председател на нашия съд, който е избран от легитимен орган със съответните мотиви. Такива мотиви в случая аз не откривам. В този смисъл нашата реакция трябва да бъде по отношение на

начина, по който се взимат решения от Съдийската колегия на ВСС. Този начин за мен е неприемлив като човек и гражданин. Първо сме хора, после граждани, после съдии. Като човек и като гражданин този начин на взимане на решения, аз не мога да го приема. Ако го приема, означава да приема, че не живея в нормална демократична държава, в 21-ви век, в Европейски съюз. Ясно е, че не можем да отменим избора на ВСС, но предложението ми е да се обединим за идеята.

ВОДЕЩИЯТ СЪБРАНИЕТО – СЪДИЯ ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА: Други изказвания?

СЪДИЯ АТАНАС СТОИЛОВ АТАНАСОВ: Здравейте, колеги! Аз виждам това събрание като някаква възможност да изкажем това, което мислим по повод на решението на СК на ВСС за назначаване на председател на СГС и мисля, че формата, под която можем да го направим, е да изпратим протокола от това събрание на членовете на СК, след като те считат, че не е необходимо да дойдат и да дискутираме въпроса. Ако имат желание и възможност нека да се запознаят с тази наша дискусия. Аз също не разбрах защо членовете на СК в тяхното мнозинство решиха да изберат кандидата, който не е излъчен от Общото събрание на съда. Следваше да мотивират своя избор и тези от тях, които се изказаха, също не го направиха по убедителен начин според мен. Другото нещо, което бих предложил, но не съм сигурен дали е възможно, когато бъде образувано делото по жалбата на колегата Евгени Георгиев, Общото събрание да поиска да участва по делото като заинтересована страна. Знам, че е малко екзотична идеята, но има основание за едно такова искане. По силата на промените от 2016 г. на ЗСВ, Общото събрание на съда, когато предлага кандидат за заемане на длъжността „председател на съд“ действа като субект, който има право по надлежния ред да направи такова предложение. Това е част от процедурата. Изрично в ЗСВ е посочено, че когато се обжалва решение за назначаване на административен ръководител, съдът призовава освен жалбоподателя, административния орган и заинтересованите лица, т.е. последните могат да поискат да встъпят и да участват в производството по делото и да упражнят съответните права, които имат по АПК. Естествено това трябва да стане, след като е образувано такова дело. Доколкото разбрах съдия Георгиев е подал жалбата си чрез ВСС и не знам дали е изпратена на ВАС. Призивът ми е да помислим върху тази възможност. Неслучайно всички тези разпоредби бяха разписани през 2016 г. в ЗСВ, като на Общите събрания бяха предоставени правомощия да предлагат председатели и да решават определени въпроси във връзка с организацията на работа на съда, които

до този момент бяха от компетентността на председателите, включително и възможността да изразяват становища по въпроси, които са от компетентността на председателя. Това е, което исках да кажа.

СЪДИЯ ТАНЯ ОРЕШАРОВА: Аз не съм изненадана от избора, който се получи. Не само аз. Тук има колеги, които знаят, че от близо година откакто тече процедурата, знаехме кой ще бъде председател. Може да ми се смеят колегите, но аз лятото изявих желание да публикуваме една такава статия и да кажем, че ние сме гадатели и знаем, че това няма да е нашата кандидатура. Това ще е човекът избран отвън. Ние извървахме дълъг път. Това е цяла година, в която проведохме много Общи събрания. Говорихме, слушахме се, гласувахме. За една година работата в СГС - добре или зле, върви без сътресение. Това беше в резултат на това, че ние обединихме силите си преди една година да издигнем кандидатурата на съдия Попколева за изпълняващ функциите председател на СГС. На нея й коства много това. Тя е с 50 % натовареност, работи в моя състав и работата върви. Може да има оплаквания, че някой не е в отделението, където иска или е получил повече дела, но работата върви. Ние за една година успяхме да докажем, че когато кандидатът е издигнат от нас, когато е издигнат с консенсус, когато му имаме доверие и когато той е очи в очи с нас и знаем какъв човек сме подкрепили, ние можем да сме по-добри, да работим по-мотивирано и можем да търсим решение. В случая това, което стана с избора, показва, че вие може да работите, може да сте най-натоварените магистрати в страната, но вие не знаете кой да изберете за ръководител, вие не можете да го изберете. Аз мисля, че най-малкото, което можем да направим, е да изразим нашето възмущение, защото аз съм съдия в този съд от 2004 година, а от 1994 година в Районния съд. Малко от Вас познават съдия Дончев лека му пръст. Той всяка седмица или един път в месеца беше в Районния съд, за да наблюдава младшите съдии, районните съдии, какви проблеми имат и как върви работата. Била съм в този съд, когато съдия Марков беше негов председател. Имаше изключително голямо спокойствие. След това, ако искате да Ви припомня какво беше положението при следващите председатели. Аз бях извикана от съдебната зала по време на заседание, за да ми каже председателят, че няма да бъда повече в този състав по решение на ръководството, а ще бъда в друг състав. Била съм в този съд, когато изобщо не можеше да се влезе да се разговаря с председателя, защото той казваше: „Имам заместници “ или „Много съм ангажиран“. Всички тези грешки, всичко това, което е негативно, ние се опитахме чрез провеждане на Общи събрания, чрез разговори, чрез нашата кандидатура да ги поправим. Тоест в този съд, който и без това е най-натовареният, да търсим човешката страна,

нормалния начин на работа, за да може този човек, който ще отговаря за разпределението на делата, за заместниците, за цялата организация, ние да комуникираме добре с него, ние да го познаваме, ние да му вярваме и ние да работим по-добре. За съжаление някъде на белите покривки или някъде на друго място е взето решението, но това се повтаря. Аз мисля, че не трябва да позволим, след като сме съдии и след като наше задължение е да спазваме законите и да съблюдаваме принципа за справедливост, по този начин да се постъпва с нас. Това означава, че ние не можем, Общото събрание, което според мен е този орган, който би могъл най-добре да обсъжда, най-добре да взема решения, че той не работи. Аз не знам този председател, който ще дойде в този съд, към кой ще се обърне да стане негов заместник и с какъв екип ще работи. Спомнете си, в тази зала дойде един върховен съдия, който каза с какво разполага, който каза какво може да направи за нас, но ние гласувахме и той си тръгна, защото нашата воля беше, че не е той нашият кандидат. Първият път не излъчихме свой кандидат. Вторият път излъчихме кандидат. Ние извървахме този дълъг път, не за да ни кажат тук, че Конституцията и законът дава право друг да вземе решението. Ако това решение беше взето мотивирано, ако ни беше показано, че всъщност не е взето предварително, може би щяхме да се съгласим. Голямата част от нас ще продължим да работим в този съд. Ние сме за това тук, но този начин на действие, ако ние сега замълчим, ако ние не потърсим някакъв начин да изразим негодуванието си, няма да сме добър пример за младите. Единствената ми надежда е, че тук има младши съдии. Има млади колеги, които показват доблест, съвест, които показват честно отношение, които се интересуват и които не могат да замълчат, ако ние, като по-възрастни не намираме смисъл. Ами този ръководител ни е поставен, ще трябва да работим с него. Лидерите, според мен, хората, които имат възможности да управляват се създават тук. Те се създават между нас. Ние ги създаваме. Имате ли усещането, че този лидер, този председател на нашия съд е създаден от нас. Не е създаден от нас. Някъде, някой е взел решението предварително. Това изключително много погазва принципа ни да можем да се самоуправляваме, да можем сами да вземаме решение и чувството ни за справедливост. Предлагам да се ориентираме към взимане на някакво решение освен за моралната подкрепа, която трябва да окажем на нашия кандидат в обжалването. Ако една такава възможност за присъединяване към неговата жалба от физически лица, защото не знам до колко Общото събрание може да представлява някакъв орган или трето лице, което да е заинтересовано, да се присъединим към тази жалба. Очаквах, че членове на ВСС ще дойдат днес. Тук не става дума за разпра. Тук става дума за диалог, защото тук е мястото да си говорим, а

не по коридорите, не между нас. Не е полезна никому тази конфронтация, която съществува. Ако някой има нещо, което да казва и от което е недоволен, трябва да го каже тук и другото нещо, което не трябва да забравяме – не може да позволим Общото събрание да ни бъде отнето като форма на взимане на решение. Това, което предлагам, е да вземем решение тези, които присъстваме тук, да подкрепим морално нашия кандидат и да се присъединим към неговата жалба като заинтересовани лица, ако трябва поименно, всеки със своето име и със своя подпис.

ВОДЕЩИЯТ СЪБРАНИЕТО – СЪДИЯ ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА: Има ли други колеги, които желаят да се изкажат?

СЪДИЯ ЦВЕТА ЖЕЛЯЗКОВА: Аз ще бъда кратка. Искам да кажа, че това е, може би за първи път откакто съм съдия в този съд, Общо събрание, на което съм горда да съм член от състава на този съд. Според мен в цялата тази процедура и с всичките негативни емоции, които тя ни носи, за мен е изключително важно и полезно, че ние (съдиите) започваме да се осъзнаваме като двигателя на развитието на нашия съд. Предполагам, че повечето са чели публикациите в някои електронни медии, където имаше иронизиране на писмото на съдия Георгиев след избора, че той говори за “нашия съд”, за “нас”, за “ние”. За мен Софийски градски съд е моят съд и за мен е важно как ще бъде управляван. Това, което съдия Орешарова каза за историческото развитие и отношението на председателите и ролята на председателя, за духа в съда, да не говорим за недопустимостта на влияния по конкретни дела, за това какво е влиянието на административното ръководство върху начина, по който съдиите работят, т.е. спокойствието или съответно неспокойството, което те носят, е изключително важно. Важно е усещането за справедливост в нашите вътрешни отношения или съответно усещането за неудовлетвореност и това, че неща, които те засягат чисто битово например (как се организира работата ти като съдия) и къде се вземат решенията за това - дали на бели, дали на друг цвят покривки. Надявам се, че това, че ние в момента успяваме да канализираме такава енергия, ще допринесе тя да не се разпилее. Наистина за мен е гордост да съм част от състава на СГС в този момент. Абсолютно споделям това, което колегите казаха преди мен. Не толкова за разочарованието и за избирането или неизбирането на конкретните кандидати, а за начина, по който беше подходено към този избор, защото лично аз не видях двама равностойни кандидати. И тъй като не видях двама равностойни кандидати, за мен даже не се поставя въпросът дали трябва да се предпочете един от тях, който е подкрепен от Общото събрание. Аз видях кандидат, който си беше направил труда и

усилията да се срещне с почти всички съдии и със съдебните служители, който е съдия от този съд и познава проблемите на съда. Историята на този кандидат като съдия и чисто мениджърските му умения показват, че той има способност и умения да работи, да организира и да събира хората, за да се решават проблемите. От друга страна, аз видях кандидат, който аз не познавам като колега, с моите уважения към неговата кариера като съдия. Фактът, че е съдия на ниво „апелативен съд“ предполагам, че е показал съответните качества, за да расте кариерно, но това е кандидатът, който според мен не беше положил достатъчни усилия да се запознае с конкретните проблеми към настоящия момент в съда. Да не говорим пък да има визия за решаването на тези проблеми. Изявлението „Софийски градски съд е най-натовареният съд“ - това го знаят всички и какво от това? Аз не чух нищо конкретно като предложение, като визия от този кандидат. Даването на предложения „ще оправим сградата“ или „ще назначим съдии“, но няма къде да ги сложим, но „това ще го мислим после“, няма какво да го обсъждаме. Аз специално като съдия и като човек бях разочарована и от становището на членовете на ВСС, които абсолютно формално казаха „Ами да, те са двама равностойни кандидати, ние просто трябва да изберем“. За мен те не бяха двама равностойни кандидати. Оттук нататък вече, както съдия Мазгалов и другите колеги казаха, ние трябва да застанем зад идеята за съдийското самоуправление и за неговата роля. Аз считам, че организацията на нашата работа в голяма степен е всъщност наше задължение. Това е както наша привилегия, така и наше задължение. Поради тази причина се надявам, че ще успеем да запазим импулса, който имаме в момента, не само за решаване на конкретния проблем, а оттук нататък да не сме пасивни и да не даваме възможност някой друг да решава въпроси, които са от значение за нашата работа. Аз чисто административно съм да гласуваме Общото събрание като предложител в административната процедура за избор на председател на съда, да се включи като заинтересовано лице в административното производство. Във всички случаи протоколът от това събрание трябва да бъде изпратен за сведение на СК на ВСС, за да са запознати с нашето разбиране за процедурата и отношение към тяхното решение и към начина на вземане на решения.

СЪДИЯ РОЗИНЕЛА ЯНЧЕВА: Първо искам да изкажа възхищението си от Евгени, защото никога не съм виждала човек толкова отдаден на една кауза. Все пак съм тук от старейшините в този съд. Искам да му благодаря за уважението и зачитането на мнението, включително и на моето, защото това, което той направи - от човек на човек да отиде да разговаря, никога и никой не го е правил. Благодаря, Евгени! Дано да

имаш успех където и с каквото и да се захванеш оттук нататък. Едно общо събрание, за да има някакъв ефект, трябва да има някакви решения, иначе най-малкото в „Правен свят“ няма да могат да систематизират какво сме направили. Първото ми предложение е да вземем решение, че изразяваме морална подкрепа на Евгени Георгиев във връзка с обжалването и второто е, че изразяваме несъгласие с необоснованото и неубедително решение по избора на председател на СГС. Дали ще можем да се включим като заинтересована страна в производството пред ВАС, аз се съмнявам, но поне да завършим събранието с някакъв резултат.

СЪДИЯ КРАСИМИР МАЗГАЛОВ: Да се опитаме да открием, да сложим чертата и да кажем „Не, ние не говорим за Евгени, ние говорим за съда, за съдебната система и за начина, по който вие решавате въпросите“. Иначе това, на което акцентират почти всички медии, е в насока. „Вие си искате Евгени, вие искате властта“. Не, ние не искаме Евгени, ние сме против да взимате решения по този начин.

СЪДИЯ СОНЯ НАЙДЕНОВА: Аз мисля, че за всички нас е важно съвсем открито в този формат, на който всеки от съдиите може да дойде и да каже какво мисли и което сме споделили тук в тази зала, да го публикуваме на сайта на съда и го изпратим на Съдийската колегия, защото преди броени минути на правен сайт е публикувано писмото, което съдия Попколева ни прочете малко по-рано. Съжалявам, че този задочен диалог се води по този начин, а не тук съвместно с членовете на Съдийската колегия, за да бъдем добре разбрани, за да не бъдат насаждани в общественото пространство внушения. Моето предложение е протоколът от днешното събрание с решението, което ни се предлага и което надявам се да вземем, да бъде публикуван на сайта на съда и да бъде изпратен на Съдийската колегия, с молба по същия начин, както позицията на част от членовете на Съдийската колегия е била публикувана, да бъде публикуван и нашият протокол от събранието, за да може всеки заинтересован да седне и да погледне двете гледни точки. Хората са достатъчно умни и интелигентни и могат сами да си направят изводите, а не да бъдат оставени на най-различни внушения, защото ние не сме съдии, които се крием по къшета, по кабинети и правим някакви конспирации, а сме съдии, които поискахме и се събрахме, за да кажем открито мнението си и не се притесняваме то да стане публично достояние.

СЪДИЯ РАДОСТИНА ДАНАИЛОВА: Доколкото накрая ще се постави въпросът за кворум, мнозинство и кой е тук и доколкото становището на ВСС е подписано от конкретни хора, предлагам всеки от нас да се подпише под протокола.

ВОДЕЩИЯТ СЪБРАНИЕТО – СЪДИЯ ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА: Аз предлагам същото като съдия Данаилова, защото това е събрание на съдии от СГС, а не Общо събрание по смисъла на ЗСВ. Днес в тази зала присъстват съдиите, които са номинирали съдия Евгени Георгиев, които са изразили своето положително становище на Общо събрание при изслушване на двамата кандидати и които са заинтересовани от това, което се случва, доколкото са номинирали определен съдия за кандидат. За мен е по-добрият вариант това, което днес изказахме, да излезе като становище на тези съдии, които са номинирали съдия Георгиев и които са очаквали един прозрачен и мотивиран избор от страна на Съдийската Колегия на ВСС и самият протокол да бъде подписан от съдиите, които са присъствали на събранието, след което протоколът да бъде изпратен на Съдийската Колегия на ВСС и да бъде качен на външния сайт на СГС.

По отношение на така изразеното като идея да поискаме евентуално да се конституираме като заинтересована страна в административното производство, аз смятам, че трябва да помислим малко повече по този въпрос, а и имаме време доколкото към настоящия момент все още няма образувано административно производство по жалбата. Трябва да помислим по този въпрос по-задълбочено.

СЪДИЯ ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Да подкрепим предложението на съдия Мазгалов, да гласуваме решение, че не сме съгласни с липсата на прозрачност при избора на председател на Софийски градски съд на 27.11.2018 година.

СЪДИЯ КРАСИМИР МАЗГАЛОВ: Предлагам да изразим следното становище: „Изразяваме несъгласие с начина, по който Съдийската колегия на ВСС взе решение за назначаване на административен ръководител-председател на СГС. Считаме същото за немотивирано и непрозрачно.“

ВОДЕЩИЯТ СЪБРАНИЕТО – СЪДИЯ ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА: Предлагам да подложим на гласуване предложението за изпращане на протокола от събранието до СК при ВСС, както и формулираното по-горе становище, което е в резултат на направените днес изказвания.

Пристъпи се към гласуване.

След проведено гласуване, **ЕДИНОДУШНО**

СЪБРАНИЕТО

РЕШИ:

ПРИЕМА становището „Изразяваме несъгласие с начина, по който Съдийската колегия при ВСС взе решение за назначаване на административен ръководител-председател на СГС. Считаме същото за немотивирано и непрозрачно.“

Препис от протокола от събранието да се изпрати на СК при ВСС с молба да бъде публикуван на сайта на ВСС.

Протоколът да бъде публикуван и на външния сайт на СГС.

ВОДЕЩИЯТ СЪБРАНИЕТО – СЪДИЯ ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА: С това дневният ред се изчерпва. Благодаря Ви.

Събранието приключи в 13.30 часа.

ВОДЕЩ СЪБРАНИЕТО:

/ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА/

ПРОТОКОЛИСТ:

/СНЕЖАНА ЦОЛОВСКА/